

Sygn. akt I CZ 161/10

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. K.-I.

przeciwko Miastu W.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie zwarte w punkcie 3

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 maja 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

W wyroku z dnia 13 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny postanowił nie obciążać powódki J. W. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu za II instancję na podstawie art. 102 k.p.c.

W zażaleniu pozwane miasto W. zażądało uchylecia postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

W art. 102 k.p.c. ustawodawca odwołuje się do pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Takie sformułowanie wprawdzie nie jest klauzulą generalną, jednak opiera się na zwrocie niedookreślonym, który może odsyłać również do argumentów natury aksjologicznej. Stwarza to pewien luz decyzyjny dla organu stosującego prawo, umożliwiającą realizację funkcji tej regulacji a więc nieobciążenie jednej ze stron kosztami procesu w sytuacjach szczególnych. Z tego względu nieuzasadniona jest nadmierna ingerencja w rozstrzygnięcia wydane na podstawie art. 102 k.c. Kontrola sprawowana przez Sąd Najwyższy musi być ograniczona do zwalczania orzeczeń dotkniętych poważnym błędem.

Przyjęta wykładnia art. 102 k.p.c. przemawia za oddaleniem zażalenia w rozważanej sprawie. Sąd Apelacyjny miał podstawę do zastosowania art. 102 k.p.c. z uwagi na charakter sprawy oraz okoliczność, że obciążenie powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu za II instancję stanowiłoby dla niej zbyt duże obciążenie.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).